



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 613/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. augusta 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Mikulášom, Advokátska kancelária, Nejedlého 29, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s namietaným porušením čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky bližšie neoznačeným postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v spojení s namietaným porušením čl. 1 ods. 1 a 2 ústavy bližšie neoznačeným postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej aj „ministerstvo“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažnosť sa týka trestnej veci vedenej Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava III, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-963/OEK-B3-2012 proti sťažovateľovi. Sťažnosť však smeruje proti Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky.

2.1 Sťažovateľovi podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vzniesol vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III, odboru kriminálnej polície, 3. oddelenia vyšetrovania uznesením z 10. marca 2015 obvinenie pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 3 Trestného zákona. Sťažovateľ si predmetné uznesenie vyšetrovateľa prevzal 17. marca 2015 a 19. marca 2015 prostredníctvom svojho obhajcu podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť. O sťažnosti proti uzneseniu rozhodol uznesením z 8. apríla 2015 dozorujúci prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III č. k. 4 Pv 170/13/1103-27 tak, že sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol. Uznesenie o zamietnutí sťažnosti bolo obhajcovi sťažovateľa doručené 10. apríla 2015.

2.2 Obvinenie bolo vznesené obvinenému sťažovateľovi pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť v máji 2010 konaním opísaným v uznesení o vznesení obvinenia. Sťažovateľ popiera svoju vinu, necíti sa byť vinným z toho, čo sa mu kladie za vinu predmetným uznesením.

2.3 Pred začatím výsluchu sťažovateľa vyšetrovateľom 5. mája 2015 došlo zo strany vyšetrovateľa k prekvalifikovaniu trestného činu na prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona. Tým došlo k zníženiu možnej trestnej sadzby z pôvodných 3 až 10 rokov na 1 až 5 rokov. Keďže došlo pôvodne k vzneseniu obvinenia pre zločin a neskôr bol skutok prekvalifikovaný na prečin, vykonáva sa naďalej vo veci vyšetrovanie podľa § 200 Trestného poriadku.

2.4 V uvedenej trestnej veci malo dôjsť k spáchaniu prečinu sprenevery v máji 2010. Trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu bolo poškodeným podané 7. augusta 2012. Miestne a vecne príslušný vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III uvedené trestné oznámenie poškodeného uznesením z 28. novembra 2012 odmietol. Proti uzneseniu o odmietnutí trestného oznámenia podal poškodený včas a riadne sťažnosť, na základe ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III pod č. k. 1 Pn 1114/12-4 uznesenie vyšetrovateľa o odmietnutí trestného oznámenia zrušil a vec mu vrátil späť na ďalšie konanie s pokynmi. Následne vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava III začal 5. apríla 2013 trestné stíhanie vo veci voči neznámemu páchatel'ovi. Toto trestné stíhanie však vyšetrovateľ na základe vlastného uznesenia z 8. júla 2013 podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zastavil. Poškodený však opätovne aj voči tomuto uzneseniu podal sťažnosť, ktorej prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III pod č. k. 3 Pv 170/13-5 nevyhovel a sťažnosť poškodeného zamietol.

2.5 Sťažovateľ v danom štádiu vystupoval vo veci v procesnom postavení iba ako svedok, resp. svedok - podozrivý.

2.6 Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava III vydal 6. februára 2014 pod č. k. 4 Pv 170/13/1103-11 opatrenie, ktorým uložil príslušnému nezávislému a nestrannému vyšetrovateľovi, aby vo veci opätovne začal trestné stíhanie a aby opätovne zabezpečoval dôkazy na konanie vo veci. Na základe týchto pokynov vykonal vyšetrovateľ vo veci potrebné úkony a pod dozorom dozorujúceho prokurátora, ktorý predtým nemal výhrady k zastaveniu trestného stíhania, vzniesol uznesením z 10. marca 2015 obvinenie pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1 a 3 Trestného zákona.

3. Sťažovateľ odôvodňuje sťažnosť tým, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava III svojím postupom porušilo jeho právo na konanie bez zbytočných priet'ahov.

3.1 Podľa sťažovateľa vo veci malo byť vykonávané skrátené vyšetrowanie podľa § 202 Trestného poriadku.

3.2 Sťažovateľovi ako obvinenému v trestnom konaní, ktoré je v súčasnosti iba v štádiu prípravného konania a zároveň bol vo veci vykonaný len prvý úkon po vznesení obvinenia, a to výsluch obvineného (sťažovateľa), hrozí podľa jeho slov maximálny možný trest odňatia slobody za skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, vo výmere 5 rokov. Treba podľa sťažovateľa poukázať na skutočnosť, že obvinenie bolo pôvodne vznesené pre zločin (výmera trestu v rozmedzí 3 až 10 rokov) a pred výsluchom obvineného bolo obvinenie prekvalifikované na prečin (výmera trestu v rozmedzí 1 až 5 rokov). Sťažovateľ je podľa svojich slov dosiaľ netrestaný a necíti sa byť vinným zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, zároveň dosiaľ využil všetky jemu dostupné prostriedky obrany svojich práv v trestnom konaní.

3.3 Sťažovateľ konštatuje, že obvinenie bolo podozrivej osobe vznesené takmer po 5 rokoch odkedy malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, pričom podozrivej osobe hrozí maximálne 5-ročný trest odňatia slobody. Prakticky však podľa sťažovateľa k uloženiu takéhoto trestu prísť nemôže pri zohľadnení všetkých skutočností na strane sťažovateľa. Takisto postup orgánov činných v trestnom konaní je podľa sťažovateľa viac-menej neakceptovateľný, keďže si jednak protirečí a nevyvoláva pocit právnej istoty, či už na strane poškodeného, alebo na strane obvineného - sťažovateľa.

3.4 Sťažovateľ uvádza, že rozhodnutie o sťažnosti má pre neho značný význam, keďže konanie, ktoré je proti nemu vedené, nemá žiadne reálne opodstatnenie, spôsobuje mu trvalú psychickú nepohodu a neistotu v budúcnosť, či už ako dvojnásobnému otcovi, alebo ako úspešnému podnikateľovi a zamestnávateľovi úspešného tímu zamestnancov.

3.5 Sťažovateľ ďalej uvádza: *„Ostatné konanie sťažovateľa, ktoré malo zakladať podľa uznesenia o vznesení obvinenia malo byť vykonané 31. mája 2010. Sťažovateľ je obvinený pre prečin s hornou hranicou trestnej sadzby 5 rokov. Je teda podľa neho*

namieste myšlienka, že v čase rozhodovania o tejto sťažnosti bude skutok, pre ktorý je sťažovateľ obvinený, premlčaný.“

4. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol, že došlo zo strany ministerstva „*k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj k porušeniu čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v nadväznosti na čl. 1 ods. 1 a 2 Ústavy SR, teda došlo k porušeniu práva na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a aby v zmysle čl. 127 ods. 2 Ústavy SR a § 56 ods. 2 a 3 zákona č. 38/1993 Z. z. - zrušil uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave III, odbor kriminálnej polície, 3. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-963/OEK-B3-2012, zo dňa 10.3.2015, ktorým bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie pre zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.“. Zároveň sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd „*priznal sťažovateľovi nárok na náhradu trov konania, ktoré spočívajú výlučne v trovách právneho zastúpenia vo výške 355,72 €“.**

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (porov. napr. I. ÚS 105/06, II. ÚS 66/2011, III. ÚS 155/09, IV. ÚS 35/02).

III.

7. Bez potreby hlbšej analýzy označených ústavných práv sťažovateľa je potrebné na tomto mieste konštatovať, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

7.1 Pokiaľ mal sťažovateľ v úmysle namietat' pried'ahy v trestnom konaní vedenom Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava III, odborom kriminálnej polície pod ČVS: ORP-963/OEK-B3-2012, bol povinný podľa § 20 ods. 1 v spojení s § 50 ods. 1 písm. c) zákona o ústavnom súde označiť ako odporcu a porušovateľa základných práv alebo slobôd práve Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava III, a nie ministerstvo (resp. Slovenskú republiku). Ministerstvo nie je príslušným orgánom verejnej moci, ktorý vo veci trestného konania vedeného proti sťažovateľovi vystupuje ako orgán činný v trestnom konaní.

7.2 Inak povedené, v namietanom trestnom konaní ministerstvo nevykonáva žiadne úkony trestného konania, resp. v tomto štádiu trestného konania ministerstvo nevykonáva

akékoľvek úkony ani nekoná akýmkoľvek spôsobom voči sťažovateľovi. Ministerstvo teda nemohlo nijakým spôsobom zasiahnuť v trestnom konaní vedenom proti sťažovateľovi do jeho základných práv alebo slobôd.

7.3 V závere ústavný súd podotýka, že sťažovateľ je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, a preto nebolo možné (aj keď ide o citlivú vec trestného konania) sťažovateľa vyzvať na prípadnú úpravu obsahu sťažnosti či petitu. Navyše sťažovateľovi nič nebráni opätovne sa obrátiť so svojou sťažnosťou na prietahy v trestnom konaní na ústavný súd s riadne označeným odporcom.

7.4 Z uvedených dôvodov ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. augusta 2016